

Nou candidats per a la cadira de Sacrest

L'Ajuntament enceta una nova etapa després de dotze anys amb el socialista Lluís Sacrest a l'alcaldia, i ho fa amb més llistes que mai en aquesta etapa democràtica i amb la necessitat d'afrontar un moment difícil per a la societat

Des de l'esquerra i per ordre, Dani Planàs, Moisès Font, Raül Massanella, Júlia Sala, Josep Guix, Pere Gómez, Llorenç Planagumà, Llum Adell i Josep Maria Corominas, fotografiats al passeig del Bisbe Guillamet, el Firalet, que ha estat motiu de controvèrsia. Foto: J.C.

Hi ha vida després de Lluís Sacrest, que ha estat a l'alcaldia d'Olot durant els últims dotze anys, o tres últims mandats, que és el mateix. Fer una radiografia de l'era post-Sacrest és difícil i, segurament, hi jugaran un paper fonamental els grups teòricament minoritaris. Aquesta és una hipòtesi a tenir en compte per diversos motius. El primer és que, per primera vegada en l'etapa democràtica actual, concorreran a les municipals olotines un total de nou llistes. El segon, que n'és conseqüència, és que caldrà veure quina factura passa a cada partit aquesta fragmentació. I el tercer és com afectarà tot plegat la governabilitat del consistori de la capital garrotxina.

Quant a aquests grups polítics teòricament més petits –si més no amb les dades de les últimes eleccions a la mà, els que s'hi van

presentar–, les urnes dirimiran com ha paït l'electorat d'Alternativa per la Garrotxa el gir independentista que ha fet el partit assembleari amb la incorporació d'integrants de Maulets i de les Candidatures d'Unitat Popular, i el divorci amb ICV, amb qui ha fet coalició fins ara. També deixaran clar si l'electorat de la formació ecosocialista continua fidel com en les vegades que va concórrer amb la seva sigla als comicis olotins i, en definitiva, si és qui més bé aguanta la davallada que va tenir el tripartit en les eleccions al Parlament.

Caldrà veure també com respon l'electorat a les propostes dels partits més dretans. El Partit Popular ha viscut un episodi polèmic amb l'autoproclamació de Joaquim de Trincheria com alcaldable i una segona proclamació, a petició de la direcció catalana del partit, amb Júlia Sala per ocupar aquest lloc amb De Trincheria al dos. El partit vol donar una imatge de renovació i, el 22 de maig, es veurà si l'ha encertat. Més cap a la dreta, la Plataforma per Catalunya aspira a dos regidors. Els quatre anys en què ha tingut representació en el consistori no han estat polèmics quant als temes d'immigració, el cavall de batalla d'aquest partit. Just al contrari, s'ha aprovat amb la unanimitat de tots els grups excepte la Plataforma del pla d'immigració i, fins i tot, la tasca integradora i de cohesió que s'ha dut a terme ha tingut ressò internacional amb un article al The Guardian.

I, finalment i per tancar el capítol dels aspirants teòricament amb menys suport, destaca l'entrada a l'escena política de dos partits nous. Hi ha Solidaritat Catalana per la Independència, que ha apostat pel coordinador de la consulta sobre la independència a Olot, Dani Planàs, com a alcaldable –escollit per primàries–. Caldrà veure quin paper hi juga SI quant a la captació del vot independentista, sobretot si es té en compte la integració de membres de Reagrupament a la llista de CiU, al gir independentista d'ApG, l'opció ja consolidada d'ERC, i fins i tot l'entrada a l'escena de Nova Catalunya Independent. Ho fa amb Llum Adell, regidora independent de CiU a l'oposició i que ha decidit encapçalar el projecte de Nova Catalunya per defensar una nova manera de fer a l'administració i amb la reivindicació de la revisió cadastral per corregir els errors de l'última actualització com a bandera.

A la banda dels anomenats partits més majoritaris o amb un nombre potencial de seguidors i de votants més important, hi ha un capítol a part per a Esquerra Republicana de Catalunya, que amb Pere Gómez d'alcaldable i ja foguejat fins fa relativament poc com a portaveu del partit al Consell Comarcal de la Garrotxa i, des que va plegar Jordi Coma, a l'Ajuntament d'Olot, intentarà superar el líndar dels dos regidors que tradicionalment ha obtingut en les eleccions municipals de la capital garrotxina. ERC veu en l'era post-Sacrest una oportunitat i es presenta com el partit veritablement progressista quant a les seves propostes i polítiques i amb el foment de la participació ciutadana com una de les banderes. ERC vol, per exemple, sotmetre el disseny del nou Firal a votació pública, per citar només un exemple.

Sigui com sigui, tot plegat sembla que ha de passar o no amb el permís de CiU i del PSC. Les enquestes juguen a favor dels convergents. Són només tendències, però sembla que els donen guanyadors. El que serà la clau de volta de tot plegat, no obstant, serà veure si, en cas que guanyin, si obtenen o no una majoria absoluta. Si no ho fan, alguns dels grups teòricament minoritaris podrien arribar a ser determinants, sense oblidar ERC, i més si arriba l'anhelat tercer regidor.

Per la seva banda, al PSC, Josep Guix, té la tasca difícil de substituir Lluís Sacrest. Ha optat per la continuïtat de regidors actuals com ara Antoni Bach, que passarà a ser, si el partit continua governant, l'home fort dels socialistes, i Albert Rubirola, i per repescar exregidors de Sacrest com ara Antoni Agustí i Dolors Ros. Lògicament també hi ha cares noves, majoritàriament de persones vinculades a les associacions de veïns d'Olot.

Sigui quin sigui el resultat de les eleccions del 22 de maig, el consistori que en surti escollit pels ciutadans té el repte d'afrontar un període de vaques magres, per al qual i atenent els informes de la intervenció municipal, la caixa està en números verds, i això pot aportar una certa dosi de tranquil·litat. La continuïtat de les polítiques socials, i si es pot reforçar-les, ha de ser una prioritat. La promoció econòmica en tots els àmbits també ha de ser un actiu de la nova etapa, amb la construcció o rehabilitació de la plaça Mercat, amb el fet de saber treure suc al sòl industrial i amb la dinamització dels equipaments que ja hi ha o que s'estan enllestint. La posada en marxa dels nous serveis, com ara l'hospital i l'arxiu comarcal, la pressió política perquè no s'encalli la variant nord d'Olot i la promoció de nous projectes, sobretot el d'acabament del passeig d'en Blay, el Firal, són els altres cavalls de batalla dels quatre anys vinents, els de l'era post-Sacrest.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 03-05-2011 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/405314-nou-candidats-per-a-la-cadira-de-sacrest.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rs
s